

cum unigénito Fílio tuo et Spíritu Sancto unus es Deus, unus es Dóminus: non in unius singularitáte persónæ, sed in unius Trinitáte substántiæ. Quod enim de tua glória, revelánte te, crédimus, hoc de Fílio tuo, hoc de Spíritu Sancto sine differéntia discretiónis sentímus. Ut in confessióne veræ sempiternæque Deitátis, et in persónis proprietas, et in esséntia únitas, et in maiestáte adorétur æquálitas. Quam laudant Angeli atque Archángeli, Chérubim quoque ac Séraphim: qui non cessant clamáre cotídie, una voce dicéntes: Sanctus.

Communió

Tu, puer, Propheta Altíssimi vocaberis: præibis enim ante fáciem Dómini paráre vias eius. (Luc 1:76)

Postcommunió

Sumat Ecclésia tua, Deus, beáti Ioánnis Baptístæ generatióne lætítiam: per quem suæ regeneratiónis cognóvit auctórem, Dóminum nostrum Iesum Christum, Fílium tuum.

Dvasia esi vienas Dievas ir vienas Viešpats – nėra tai Asmens vienumas, bet vienos prigimties trejybė. Juk tai, ką per tavąjį apreiškimą apie tavo garbę tikime, be jokio skirtumo pripažįstame Sūnui ir Šventajai Dvasiai, kad, išpažįstant tikrą ir amžiną Dievystę, būtų šlovinamas ir Asmenų skirtingumas, ir jų prigimties vienumas, ir jų lygus didingumas. Jį garbina Angelai ir Arkangelai, Cherubinai ir Serafimai; kasdien nepaliauja garsiai šlovinti, vienu balsu tardami: Šventas.

KOMUNIJA

O tu, vaikel, būsi vadinamas Aukščiausiojo pranašu, nes tu eisi pirma Viešpaties jam kelio nutiesti. (Lk 1:76)

POSTKOMUNIJA

Dieve, tegu Tavo Bažnyčia džiaugiasi šventojo Jono Krikštytojo gimimu, per kurį ji sužinojo apie savo atnaujinimo Autorių, mūsų Viešpatį Jėzų Kristų, tavo Sūnų.

Proprium Missæ In Nativitate S. Iohannis Baptistæ ŠV. JONO KRIKŠTYTOJO GIMIMAS

Introitus

De ventre matris meæ vocávit me Dóminus in nómine meo: et pósuit os meum ut gládium acútum: sub teguménto manus suæ protéxit me, et pósuit me quasi sagittam eléctam. Ps. Bonum est confitéri Dómino: et psállere nómini tuo, Altíssime. (Isa 49:1; 49:2; Ps 91:2)

Collecta

Deus, qui præsentem diem honorábilem nobis in beáti Ioánnis nativitáte fecísti: da pópulis tuis spirituálium grátiam gaudiórum; et ómnium fidélium mentes dirige in viam salútis ætérnæ.

Lectio

Lectio Isaíæ Prophétæ (Isa 49:1-3; 49:5-7)

Audíte, ínsulæ, et atténdite, pópuli, de longe: Dóminus ab útero vocavit me, de ventre matris meæ recordátus est nóminis mei. Et pósuit os meum quasi gládium acútum: in umbra manus suæ protéxit me, et pósuit me sicut sagittam eléctam: in pháretra sua abscóndit me. Et dixit mihi: Servus meus es tu, Israël, quia in te gloriábor. Et nunc dicit Dóminus, formans me ex

INTROITAS

Mane Viešpats pašaukė dar negimusį, dar motinos įsčiose tebesantį, ir padarė iš manęs aštrų kalaviją; Jis paslėpė mane savo rankos šešėlyje ir padarė mane aštria strėle.

Ps. Viešpatie, kaip gera šlovinti Tave, giedoti šlovės giesmes Tavo vardui, Aukščiausiasis. (Iz 49:1; 49:2; Ps 91:2)

KOLEKTA

Dieve, kuris per šventojo Jono gimimą sukūrei mums šią garbingą dieną; suteik savo žmonėms dvasinių džiaugsmų malonę ir nukreipk visų tikinčiųjų mintis į amžinojo išgelbėjimo kelią.

LEKCIJA

Skaitinys iš pranašo Izaijo knygos (Iz 49:1-3; 49:5-7)

Išgirskite mane, salos, atkreipkite dėmesį, tolimosios tautos! Mane Viešpats pašaukė dar negimusį, – dar motinos įsčiose tebesantį, jis ištarė manąjį vardą. Jis padarė iš manęs aštrų kalaviją, paslėpė mane savo rankos šešėlyje. Jis padarė mane aštria strėle ir įdėjo į savąją strėlinę. „Tu esi mano tarnas, – man pasakė, – Izraeli, per tave savo šlovę apreiškiu!“ Dabar tvirtai

útero servum sibi: Ecce, dedi te in lucem géntium, ut sis salus mea usque ad extrémum terræ. Reges vidébunt, et consúrgent príncipes, et adorábunt propter Dominum et sanctum Israël, qui elégit te.

Graduale

Priusquam te formárem in útero, novi te: et ántequam exíres de ventre, santificávi te.

V. Misit Dóminus manum suam, et tétigit os meum, et dixit mihi. (*Jer 1:5; 1:9*)

Alleluia

Alleluia, alleluia.

Tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: præíbis ante Dóminum paráre vias eius. Alleluia. (*Luc 1:76*)

Evangelium

Sequéntia sancti Evangélii secundum Lucam (Luc 1:57-68)

Elísabeth implétum est tempus pariéandi, et péperit filium. Et audiérunt vicíni et cognáti eius, quia magnificávit Dóminus misericórdiam suam cum illa, et congratulabántur ei. Et factum est in die octávo, venérunt circumcidere púerum, et vocábant eum nómine patris sui Zachariám. Et respóndens mater eius, dixit: Nequáquam, sed vocábitur Ioánnes. Et dixerunt ad illum: Quia nemo est in cognatióne tua, qui vocátur hoc nómine. Innuébant autem patri eius, quem vellet vocári eum. Et

nusprende Viešpats, kuris mane savuoju tarnu dar motinos įsčiose padarė: „Aš padarysiu tave taip pat ir tautų šviesa, kad mano išganymas pasiektų žemės pakraščius“. „Karaliai atsistos, kai tave pamatys, didžiūnai, ir tie lenksis tau iki žemės dėl Viešpaties ir dėl Izraelio Šventojo, kuris tave išrinko“.

GRADUALAS

Dar prieš sukurdamas įsčiose, tave aš pažinau, dar prieš gimimą tave aš pašventinau.

V. Viešpats ištiesė savo ranką ir palytėjo mano lūpas, ir kalbėjo man. (*Jer 1:5; 1:9*)

ALELIUJA

Aleliuja, aleliuja.

Tu, vaikeli, būsi vadinamas Aukščiausiojo pranašu, nes tu eisi pirma Viešpaties jam kelio nutiesti. Aleliuja. (*Lk 1:76*)

EVANGELIJA

Šventosios Evangelijos pagal Matą tęsinys (Mt 13:24-30)

Elžbietai atėjo metas gimdyti, ir ji susilaukė sūnaus. Jos kaimynai ir giminės, išgirdę, kokią didžią malonę suteikė jai Viešpats, džiaugėsi kartu su ja. Aštuntą dieną jie susirinko berniuko apipjaustyti ir norėjo jį pavadinti tėvo vardu – Zachariju. Motina pasipriešino: „O, ne! Jis vadinsis Jonas“. Kiti jai sakė: „Bet niekas tavo giminėje neturi šito vardo“. Jie ženklaus paklausė tėvą, kaip jis norėtų pavadinti kūdikį. Šis,

póstulans pugillárem, scripsit, dicens: Ioánnes est nomen eius. Et miráti sunt univérsi. Apértum est autem illico os eius et lingua eius, et loquebátur benedícens Deum. Et factus est timor super omnes vicínos eórum: et super ómnia montána Iudaeæ divulgabántur ómnia verba hæc: et posuérunt omnes, qui audíerant in corde suo, dicétes: Quis, putas, puer iste erit? Etenim manus Dómini erat cum illo. Et Zacharías, pater eius, repletus est Spíritu Sancto, et prophetávit, dicens: Benedíctus Dóminus, Deus Israël, quia visitávit et fecit redemptiónem plebis suæ.

Offertorium

Iustus ut palma florébit: sicut cedrus, quæ in Líbano est, multiplicábitur. (*Ps 91:13*)

Secreta

Tua, Dómine, munéribus altária cumulámus: illíus nativitém honóre débito celebrántes, qui Salvatórem mundi et cécinít ad futúrum et adésse monstrávit, Dóminum nostrum Iesum Christum, Fílium tuum.

Præfatio de Sanctíssima Trínitate

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre, nos tibi semper et ubíque grátias ágere: Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: Qui

pareikalavęs rašomosios lentelės, užrašė: „Jo vardas – Jonas“. Visi stebėjosi. Tuoj pat atsivėrė jo lūpos, atsirišo liežuvis, ir jis ėmė kalbėti šlovindamas Dievą. Visus kaimynus apėmė baimė, ir po visą Judėjos kalnyną sklido kalbos apie šiuos įvykius. Visi girdėjusieji dėjosi tai į širdį ir klausinėjo: „Kaip manai, kas bus iš to vaiko?“ Jį tikrai globojo Viešpaties ranka. Kūdikio tėvas Zacharijas tapo kupinas Šventosios Dvasios ir ėmė pranašauti: „Šlovė Viešpačiui, Izraelio Dievui, kad aplankė savo tautą ir atnešė jai išvadavimą.“

OFERTORIUMAS

Teisieji žaliuoja lyg palmės ir auga lyg kedrai Libano. (*Ps 91:13*)

SEKRETA

Viešpatie, pažvelk į ant altoriaus sukrautas mūsų dovanas švenčiant gimimą to, kuris skelbė atėjimą mūsų pasaulio išgelbėtojo, Viešpaties Jėzaus Kristaus, tavo Sūnaus.

ŠVENČIAUSIOS TREJYBĖS PREFACIJA

Tikrai verta ir teisinga, reikalinga ir išganinga, visur ir visada Tave išpažinti ir Tau dėkoti, šventas Viešpatie, visagali Tėve, amžinasis Dieve, kuris su viengimiu tavo Sūnumi ir Šventąja